

Projekt nr 2389/2679

**Odpowiedź na pismo Urzędu Miejskiego w Elblągu
nr DGKiOŚ-ROŚ.6220.8.2013.BC z dnia 26 lutego 2014 r.
w sprawie wezwania do uzupełnienia Raportu
o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia pn.
„Budowa bloku gazowo-parowego o mocy elektrycznej
ok. 115 MWe w Elblągu”**

Inwestor: Energa Kogeneracja Sp. z o.o.
ul. Elektryczna 20a
82-300 Elbląg

Lokalizacja: Energa Kogeneracja Sp. z o.o.
ul. Elektryczna 20a
82-300 Elbląg

Opracowanie: mgr inż. Radosław Obermajer

Weryfikacja: mgr inż. Joanna Wilczyńska

Opole, marzec 2014

Inteligentne rozwiązania aby chronić środowisko

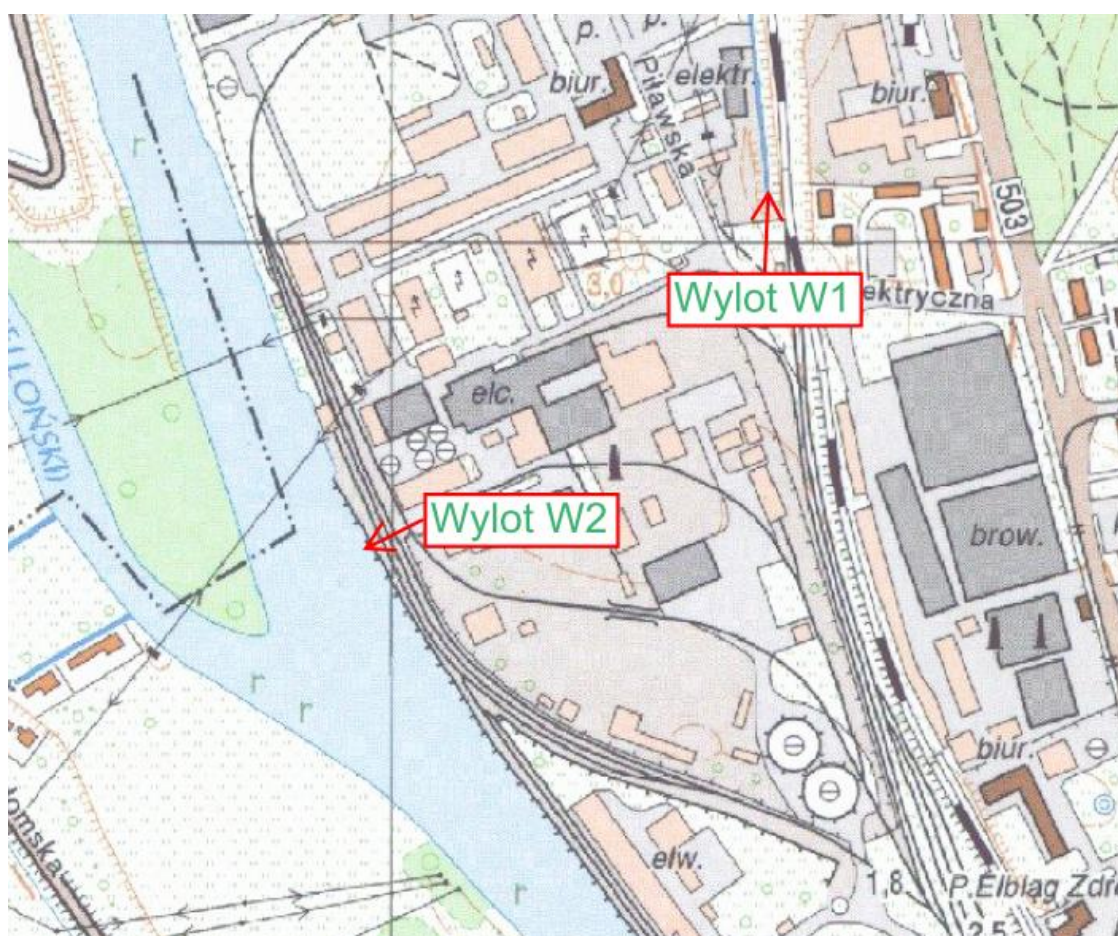
W odpowiedzi na pismo Urzędu Miejskiego w Elblągu nr DGKiOŚ-ROŚ.6220.8.2013.BC z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie wezwania do uzupełnienia Raportu o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia pn. „Budowa bloku gazowo-parowego o mocy elektrycznej ok. 115 MWe w Elblągu” przedstawiamy uzupełnienie informacji przedstawionych w raporcie w zakresie wskazanym w wezwaniu.

1. Uszczegółowienie opisu przewidywanych działań mających na celu zapobieganie, ograniczanie negatywnych oddziaływań na środowisko, w szczególności w zakresie ochrony środowiska wodnego m.in.:

a) przedstawienie w formie graficznej miejsca wylotów ścieków W1 i W2 do rzeki Elbląg.

Odpowiedź:

Lokalizację wylotów ścieków przedstawiono na poniższym rysunku.

b) uszczegółowienie informacji na temat odprowadzania ścieków z mycia posadzek oraz przecieków ze stacji redukcji gazu będących ściekami przemysłowymi oraz informacja na temat zastosowanych urządzeń do ich oczyszczania przed wprowadzeniem do rzeki Elbląg wylotem W2.

Odpowiedź:

W uzupełnieniu zapisów rozdziału X.3 dodaje się następujący zapis:

„Na poziomie $\pm 0,00$ m budynku przygotowania gazu zostaną wykonane liniowe odwodnienia posadzek (typu ACO DRAIN), zbierające odwodnienia, spusty

i przecieki ze stacji redukcji gazu oraz ścieki z mycia posadzki, które będą odprowadzane do kanalizacji deszczowo-przemysłowej poprzez istniejący system oczyszczania (osadnik szlamu oraz koalescencyjny separator ropopochodnych), a następnie do rzeki Elbląg wylotem W2.

Kondensat z odwodnień i spustów z elementów instalacji przygotowania gazu, będzie odprowadzony do stalowego, bezodpływowego zbiornika kondensatu o pojemności ok 4m³, zlokalizowanego na poz. -4,50m budynku przygotowania gazu. Kondensat będzie okresowo, w zależności od składu gazu, maksymalnie raz w miesiącu, odbierany i wywożony przez wyspecjalizowaną firmę zewnętrzną”.

2. Informacja nt. ilości drzew przeznaczonych do wycinki w ramach realizacji planowanego przedsięwzięcia.

Odpowiedź:

Zgodnie z Dokumentacją powykonawczą z inwentaryzacji drzew i krzewów na terenie Elektrociepłowni w Elblągu opracowaną w marcu 2014 roku przez P.U.T. „GEOTOTAL” lista drzew i krzewów przedstawia się następująco:

Wykaz nazw drzew i krzewów na terenie Elektrociepłowni w Elblągu				
Nr	Nazwa drzewa lub krzaka	Wiek w latach	Rodzaj	Średnica pnia w cm na wys. 1,3 m [cm]
1	Wierzba	67,5	drzewo	50
2	Jabłoń	-	drzewo owocowe	40
3	Wiśnia	-	drzewo owocowe	16
4	Leszczyna	-	krzew owocowy	11
5	Klon	85	drzewo	70
6	Tuja	1	krzew ozdobny	5
7	Świerk	6	drzewo	10
8	Świerk	6	drzewo	10
9	Wierzba	85	drzewo	70
10	Tuja	2	krzew ozdobny	9
11	Świerk	4	drzewo	7
12	Świerk	5	drzewo	9
13	Tuja	2	krzew ozdobny	8
14	Świerk	4	drzewo	7
15	Tuja	1,5	krzew ozdobny	6
16	Brzoza	30	drzewo	35
17	Topola	107	drzewo	75
18	Klon	22	drzewo	35
19	Topola	79	drzewo	45
20	Tuja	2,5	krzew ozdobny	10
21	Świerk	6	drzewo	10
22	Tuja	1	krzew ozdobny	5
23	Brzoza	44	drzewo	52

24	Dąb	16	drzewo	35
25	Świerk	5,5	drzewo	9
26	Tuja	2	krzew ozdobny	8
27	Tuja	1,5	krzew ozdobny	6
28	Tuja	2,5	krzew ozdobny	10
29	Tuja	2	krzew ozdobny	9
30	Tuja	2	krzew ozdobny	7
31	Tuja	3	krzew ozdobny	11
32	Tuja	2	krzew ozdobny	7
33	Tuja	2,5	krzew ozdobny	10
34	Tuja	2	krzew ozdobny	7
35	Tuja	1,5	krzew ozdobny	6
36	Tuja	2	krzew ozdobny	8
37	Tuja	2	krzew ozdobny	8
38	Tuja	2	krzew ozdobny	8

Do wycinki przewiduje się 7 drzew oraz 15 krzewów. Rośliny przeznaczone do wycinki zaznaczono w powyższej tabeli wytłuszczoną czcionką.

3. Informacja w zakresie możliwych skumulowanych oddziaływań na środowisko, wynikających z połączonego działania skutków planowanego przedsięwzięcia oraz skutków spowodowanych przez działania występujące obecnie na przedmiotowym terenie.

Odpowiedź:

Skutki skumulowanych oddziaływań na środowisko wynikających z połączonego działania planowanego przedsięwzięcia z działaniami występującymi obecnie na przedmiotowym terenie dla poszczególnych komponentów środowiska określono w raporcie następująco:

a) w zakresie oddziaływania na klimat akustyczny

Zgodnie z uzyskanymi informacjami wykonawca bloku biomasowego gwarantuje, że na granicy terenu, do którego Energa Kogeneracja posiada tytuł prawny dotrzymane będą dopuszczalne poziomy hałasu przewidziane dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej (45 dB(A) i 55 dB(A) dla pory nocy i dnia odpowiednio). Biorąc pod uwagę odległość terenów chronionych ze względu na hałas od terenu zakładu, oznacza to, że na granicy terenów chronionych akustycznie hałas powodowany przez istniejące obiekty wraz z blokiem biomasowym będzie kształtował się na poziomie znacząco niższym od dopuszczalnego. W związku z powyższym w obliczeniach poziomów hałasu, poza źródłami hałasu związanymi z funkcjonowaniem projektowanego BGP, uwzględniono też oddziaływanie innych okolicznych źródeł hałasu, jako tło, którego wielkość przyjęto na poziomie 37 dB(A). Ocenie poddano więc skumulowane oddziaływanie na klimat akustyczny istniejących i projektowanych źródeł hałasu. Obliczenia wykazały, że dopuszczalne poziomy hałas na terenach chronionych akustycznie będą dotrzymane.

b) w zakresie oddziaływania na jakość powietrza

Aktualny stan jakości powietrza w zakresie substancji emitowanych z planowanego bloku gazowo-parowego dla rejonu oddziaływania instalacji według danych udostępnionych przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Olsztynie przedstawiono w załączniku 4.1 do raportu. Podobnie jak w przypadku obliczeń uciążliwości akustycznej, w obliczeniach poziomów gazów i pyłów w powietrzu oddziaływanie istniejących obiektów uwzględniono jako tło substancji. W tym przypadku tło przyjęto na poziomie 100% wartości podanych przez WIOŚ. W związku z powyższym w obliczeniach emisji gazów i pyłów do powietrza zostały uwzględnione aktualne emisje pochodzące z instalacji na terenie ENERGA Kogeneracja Sp. z o.o.

c) w zakresie pozostałych oddziaływań

Biorąc pod uwagę fakt, że planowany BGP częściowo zastąpi istniejące moce wytwórcze, w raporcie wykazano, że zakład, z uwzględnieniem zarówno istniejących jak i planowanych obiektów, nie zwiększy oddziaływania w zakresie pozostałych komponentów środowiska. Oddziaływania te będą się mieścić w granicach określonych obecnie przez obowiązujące pozwolenie zintegrowane, zatem skumulowane oddziaływania nie spowodują skutków większych, niż ma to miejsce w przypadku istniejącego zakładu.

4. Usytuowanie przedsięwzięcia względem zlewni jednolitych części wód – JCW oraz wyjaśnienie czy przedsięwzięcie może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie zagospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły

Odpowiedź:

Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, tzw. Ramowa Dyrektywa Wodna (RDW) jest wynikiem wieloletnich prac krajów członkowskich Unii Europejskiej zmierzających do skutecznej ochrony zasobów wodnych poprzez wprowadzenie wspólnej polityki wodnej opartej na przejrzystych, efektywnych i spójnych ramach legislacyjnych. RDW zobowiązuje państwa członkowskie do racjonalnego wykorzystywania i ochrony zasobów wodnych w myśl zasady zrównoważonego rozwoju posługując się odpowiednim, powtarzalnym cyklem planistycznym.

Zapisy RDW wprowadzają system planowania gospodarowania wodami w podziale na obszary dorzeczy. Dla potrzeb osiągnięcia dobrego stanu wód opracowuje się plany gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, które zawierają między innymi podsumowanie zharmonizowanych działań zawartych w programie wodno-środowiskowym kraju.

W ramach implementacji Ramowej Dyrektywy Wodnej oraz w kontekście zarządzania wodami, w tym ich monitoringu środowiskowego, wprowadzono pojęcie jednolitej części wód.

Jednolita część wód (JCW) jest podstawową jednostką gospodarki wodnej (łącznie z ochroną środowiska). Jednolita część wód jest pojęciem obejmującym zarówno zbiorniki wód stojących, jak i cieki, a także przybrzeżne fragmenty wód morskich i wody podziemne.

Prawo wodne jednolite części wód dzieli na:

- jednolite części wód powierzchniowych – JCWP (wśród nich wyodrębnić można również jednolite części wód przybrzeżnych lub przejściowych oraz jednolite części wód sztucznych lub silnie zmienionych),
- jednolite części wód podziemnych – JCWPd.

WODY POWIERZCHNIOWE

Jednolitą częścią wód powierzchniowych jest oddzielny i znaczący element wód powierzchniowych: jezioro, naturalny staw, sztuczny zbiornik wodny, ciek, a także fragment morskich wód wewnętrznych, przejściowych lub przybrzeżnych.

Ze względów techniczno-funkcjonalnych JCWP i ich zlewnie bywają łączone w scalone części wód powierzchniowych (SCWP). Agregacja taka obejmuje JCW o podobnych warunkach i funkcjach, a także z różnych kategorii (np. jeziora i ciek, przy czym JCWP z tak odmiennych kategorii, jak wody przybrzeżne i wody rzeczne nie są łączone).

W ramach wód powierzchniowych mogą występować silnie zmienione oraz sztuczne części wód. Silnie zmieniona część wód to jednolita część wód powierzchniowych, której charakter został w znacznym stopniu zmieniony w wyniku działalności człowieka. Natomiast sztuczna część wód to jednolita część wód powstała w wyniku działalności człowieka.

Nadrzędnym celem Ramowej Dyrektywy Wodnej jest osiągnięcie dobrego stanu wód do roku 2015. Wody powierzchniowe, w tym silnie zmienione i sztuczne jednolite części wód powinny do tego czasu osiągnąć dobry stan chemiczny oraz odpowiednio dobry stan ekologiczny lub dobry potencjał ekologiczny, gdzie:

- stan ekologiczny określa się dla naturalnych jednolitych części wód,
- potencjał ekologiczny określa się dla sztucznych lub silnie zmienionych jednolitych części wód.

W Polsce, w pierwszym etapie planowania gospodarowania wodami, cele środowiskowe dla części wód zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźników fizyko-chemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych określających stan ekologiczny wód powierzchniowych oraz wskaźników chemicznych świadczących o stanie chemicznym wody, odpowiadających warunkom osiągnięcia przez te wody co najmniej dobrego stanu (dla części wód uznanych za naturalne) oraz dobrego lub powyżej dobrego potencjału (dla części wód uznanych za silnie zmienione, bądź sztuczne).

Wartości tych wskaźników określa rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 listopada 2011 r. w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych oraz środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych (Dz. U. Nr 257, poz. 1545). Ponadto zagadnienie to reguluje rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 listopada 2011 r. w sprawie klasyfikacji stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego jednolitych części wód powierzchniowych (Dz. U. Nr 258, poz. 1549) oraz rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 23 lipca 2008 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu wód podziemnych (Dz. U. Nr 143, poz. 896).

Oceny stanu wód powierzchniowych wykorzystywane są do zintegrowanego zarządzania wodami w układzie dorzeczy. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 listopada 2011 r. w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych oraz środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych, na stan ogólny składają się stan ekologiczny (w którym pod uwagę brane są elementy biologiczne oraz jako wskaźniki wspierające -

elementy fizykochemiczne i hydromorfologiczne) oraz stan chemiczny (oceniany na podstawie wskaźników chemicznych charakteryzujących występowanie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, w tym tzw. substancji priorytetowych).

Stan wód powierzchniowych ocenia się porównując wyniki monitoringu z kryteriami wyrażonymi jako wartości graniczne wskaźników jakości wód.

Dla jednolitych części wód stanowiących podstawową jednostkę gospodarowania wodami określa się, tak jak już wspomniano powyżej, stan ekologiczny - w przypadku naturalnych jednolitych części wód, albo potencjał ekologiczny - w przypadku sztucznych bądź silnie zmienionych jednolitych części wód.

Kwestie definicji w zakresie klasyfikacji stanu/potencjału ekologicznego i stanu chemicznego JCWP reguluje również rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 listopada 2011 r. w sprawie klasyfikacji stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego jednolitych części wód powierzchniowych.

Wyróżnia się następujące klasy wód powierzchniowych:

- Klasa I (stan bardzo dobry)

Bardzo dobry stan wód oznacza, że elementy biologiczne mają charakter naturalny, niezakłócony lub nieznacznie zakłócony, a elementy fizyczno-chemiczne i hydromorfologiczne nie wykazują wpływu człowieka lub wykazują niewielki wpływ. W przypadku zanieczyszczeń syntetycznych oznacza to, że ich poziom powinien być niewykrywalny lub bliski zeru. Struktura biocenoz, dynamika ewentualnych zakwitów i chemizm wód powinny odpowiadać warunkom naturalnym w zależności od typu cieku lub zbiornika. Jeżeli te same kryteria spełnia ciek lub zbiornik wodny sztuczny lub silnie przekształcony najbardziej zbliżony do danego typu wód naturalnych, a także podjęto działania na rzecz umożliwienia przezeń wędrówek zwierząt i warunków do tarła, jego potencjał ekologiczny określa się jako maksymalny.

- Klasa II (stan dobry)

Dobry stan wód oznacza, że występują jedynie niewielkie odchylenia od charakteru naturalnego. Struktura biocenoz i chemizm wód powinny niewiele odbiegać od warunków naturalnych. W zależności od typu cieku lub zbiornika może wystąpić przyspieszony wzrost glonów planktonicznych i zakwity. Ilość mat bakteryjnych nie wpływa jednak negatywnie na fitobentos i makrofity, mogą natomiast występować zaniki pewnych grup i klas wiekowych ryb (ze względu na pewne utrudnienia w rozmnażaniu). Jeżeli te same kryteria spełnia ciek lub zbiornik wodny sztuczny lub silnie przekształcony najbardziej zbliżony do danego typu wód naturalnych, jego potencjał ekologiczny określa się jako dobry (przy czym stanem referencyjnym jest maksymalny potencjał ekologiczny).

- Klasa III (stan umiarkowany)

Umiarkowany stan wód oznacza, że występują umiarkowane odchylenia od charakteru naturalnego. Mogą występować stałe zakwity glonowe od czerwca do sierpnia, a także duże skupiska (np. maty) bakterii wpływając negatywnie na rozwój pozostałych biocenoz. Biocenozy roślinne, glonowe i ryb odbiegają od stanu naturalnego w nieznacznym stopniu, lecz biocenozy bezkręgowców bentosowych są pozbawione taksonów referencyjnych dla danego typu wód. W populacjach ryb jest zaburzona struktura wiekowa. Jeżeli te same kryteria spełnia ciek lub zbiornik wodny sztuczny lub silnie przekształcony najbardziej zbliżony do danego typu wód

naturalnych, jego potencjał ekologiczny określa się jako umiarkowany (przy czym stanem referencyjnym jest maksymalny potencjał ekologiczny).

• Klasa IV (stan słaby)

Słaby stan wód oznacza, że występują znaczne odchylenia od charakteru naturalnego. Występują zbiorowiska organizmów inne niż występowałyby w warunkach niezakłóconych.

• Klasa V (stan zły)

Zły stan wód oznacza, że występują poważne odchylenia od stanu naturalnego. Znaczna część populacji typowych dla stanu niezakłóconego w ogóle nie występuje. W przypadku wód wykazujących w momencie ustalania celów środowiskowych bardzo dobry stan ekologiczny, wymagane jest utrzymanie tego stanu dla wypełnienia zasady niepogarszania stanu wód.

Usytuowanie przedsięwzięcia względem zlewni jednolitych części wód powierzchniowych

Przedsięwzięcie zlokalizowane jest w regionie wodnym Dolnej Wisły zaliczonym do obszaru dorzecza Wisły, dla którego obowiązuje plan gospodarowania wodami przyjęty uchwałą Rady Ministrów z dnia 22 lutego 2011 r. oraz ogłoszony w Monitorze Polskim Nr 49, poz. 549 z dnia 21 czerwca 2011 r.

Poniżej przedstawiono zestawienie informacji dotyczących Jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP), na obszarze której zlokalizowane jest przedsięwzięcie (wg Programu wodno-środowiskowego kraju opracowanego w 2010 roku).

Jednolita część wód powierzchniowych (JCWP)		Lokalizacja				Status	Ocena stanu	Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskow.	Derogacje	Uzasadnienie derogacji	
Europejski kod JCWP	Nazwa JCWP	Scalona część wód powierzchni. (SCWP)	Region wodny	Obszar dorzecza		RZGW					
				Kod	Nazwa						
PLRW200005499	Elbląg od Młynówki do ujścia wraz z jez. Drużno	DW2001	region wodny Dolnej Wisły	2000	obszar dorzecza Wisły	RZGW w Gdańsku	naturalna część wód	zły	zagrożona	4(4) – 1*	Przesunięcie terminu osiągnięcia celu z powodu konieczności dodatkowych analiz oraz długości procesu inwestycyjnego

* - derogacje czasowe - brak możliwości technicznych.

Rzeka Elbląg należy do dorzecza Wisły w regionie wodnym Dolnej Wisły. Przy silnych wiatrach z kierunku północnego i północno-wschodniego występuje cofka. Zmiany kierunku przepływu wód w rzece powodują duże wahania zasolenia oraz resedymencję osadów dennych. Elbląg ma charakter rzeki nizinnej a minimalny spadek, mały przepływ, a czasami jego brak i postępująca eutrofizacja powoduje zarastanie dna i brzegów oraz duża ilość osadów dennych. Nieznaczna wielkość przepływu dużych mas wody nie jest zdolna oczyścić dna rzeki z osadów oraz natlenić wodę w warstwie przydennej. Wskutek tego osad ulega fermentacji beztlenowej, powstające gazy wprowadzają osad w ruch i następuje rozkład substancji organicznej i w konsekwencji okresowe deficyty tlenowe. Najbardziej znaczącą presję na jakość wód, omawianej części wód, wywiera ładunek zawarty w ściekach odprowadzanych z mechaniczno-biologicznej oczyszczalni w Elblągu,

natomiast ścieki pochodzące z terenu ENERGA Kogeneracja Sp. z o.o. nie zawierają znaczących ilości substancji biogennych powodujących eutrofizację rzeki.

WODY PODZIEMNE

Zgodnie z definicją podaną w Ramowej Dyrektywie Wodnej, jednolite części wód podziemnych (groundwater bodies) obejmują te wody podziemne, które występują w warstwach wodonośnych o porowatości i przepuszczalności umożliwiających pobór znaczący w zaopatrzeniu ludności w wodę lub przepływ o natężeniu znaczącym dla kształtowania pożądanego stanu wód powierzchniowych i ekosystemów lądowych.

Wydzielenie jednolitych części wód podziemnych i przeprowadzenie wstępnej oceny ich stanu zostało dokonane w 2004 r. przez Państwowy Instytut Geologiczny (wraz ze swoimi Oddziałami) w konsultacji z RZGW, GIOŚ i Biurem Gospodarki Wodnej.

Zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną państwa członkowskie UE zobowiązane były do zidentyfikowania JCWPd oraz do wstępnej oceny ich stanu w ramach charakterystyki obszaru dorzecza dokonywanej dla potrzeb opracowania pierwszego planu gospodarowania wodami w dorzeczach.

Dla obszaru dorzecza Wisły opracowano „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły”, przyjęty Uchwałą Rady Ministrów z dnia 22 lutego 2011 r. (M. P. z 2011 r. Nr 49, poz. 549).

Zgodnie z definicją umieszczoną w Ramowej Dyrektywie Wodnej (RDW), dobry stan wód podziemnych oznacza stan osiągnięty przez część wód podziemnych, jeżeli zarówno jej stan ilościowy, jak i chemiczny jest określony jako co najmniej „dobry”.

RDW w art. 4 przewiduje dla wód podziemnych następujące główne cele środowiskowe:

- zapobieganie dopływowi lub ograniczenia dopływu zanieczyszczeń do wód podziemnych,
- zapobieganie pogarszaniu się stanu wszystkich części wód podziemnych (z zastrzeżeniami wymienionymi w RDW),
- zapewnienie równowagi pomiędzy poborem a zasilaniem wód podziemnych,
- wdrożenie działań niezbędnych dla odwrócenia znaczącego i utrzymującego się rosnącego trendu stężenia każdego zanieczyszczenia powstałego wskutek działalności człowieka.

Usytuowanie przedsięwzięcia względem zlewni jednolitych części wód podziemnych

Przedsięwzięcie zlokalizowane jest w regionie wodnym Dolnej Wisły zaliczonym do obszaru dorzecza Wisły, dla którego obowiązuje plan gospodarowania wodami przyjęty uchwałą Rady Ministrów z dnia 22 lutego 2011 r. oraz ogłoszony w Monitorze Polskim Nr 49, poz. 549 z dnia 21 czerwca 2011 r.

Poniżej przedstawiono zestawienie informacji zawartych w Programie wodno-środowiskowym kraju opracowanym w 2010 roku, dotyczących Jednolitej części wód podziemnych (JCWPd), na obszarze której zlokalizowane jest przedsięwzięcie.

Jednolita część wód podziemnych (JCWPd)		Lokalizacja				Ocena stanu		Ocena ryzyka	Derogacje	Uzasadn. derogacji
Europejski kod JCWPd	Nazwa JCWPd	Region wodny	Obszar dorzecza		RZGW	ilościowego	chemicznego			
			Kod	Nazwa						
PLGW240018	18	region wodny Dolnej Wisły	2000	obszar dorzecza Wisły	RZGW w Gdańsku	dobry	dobry	niezagrożona	-	-

PODSUMOWANIE PUNKTU 4

Na podstawie informacji przedstawionych w raporcie o oddziaływaniu na środowisko oraz powyżej, można stwierdzić, że zarówno w wyniku realizacji jak i eksploatacji przedmiotowe zamierzenie nie wpłynie negatywnie na osiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na Obszarze Dorzecza Wisły dla Regionu wodnego Dolna Wisła.

Budowa BGP nie spowoduje zmian zarówno ilościowych jak i jakościowych wód regionu wodnego Dolnej Wisły, dlatego nie przyczyni się do zmiany obecnie występującego potencjału ekologicznego jednolitych części wód powierzchniowych. Budowa i eksploatacja Bloku Gazowo-Parowego nie spowoduje wprowadzania do wód powierzchniowych związków azotu i fosforu, powodujących przyspieszony wzrost glonów oraz wyższych form życia roślinnego. Nie zostaną zakłócone biologiczne stosunki w środowisku wodnym oraz jakość wód Wisły od Wdy do ujścia. Budowa i eksploatacja przedsięwzięcia nie będzie powodowała dopływu zanieczyszczeń do wód podziemnych, przez co nie wpłynie na pogorszenie stanu chemicznego jednolitej części wód podziemnych. Planowana inwestycja nie będzie miała również negatywnego wpływu na cele środowiskowe dotyczące stanu ilościowego wód podziemnych.